

TRANG THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 6 - THÁNG 5, 2022

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tình anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vần chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

*Ảnh: Githéa **Hoàng Hy** (California USA)*

TRANG THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 6 - THÁNG 5, 2022
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An	29. Vũ Hối
5. Dương Huệ Anh (1925 - 2022)	30. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
6-7. Ý Anh	31-32. Githéa Hoàng Hy
8. Trần Quốc Bảo Virginia	33-34. Phan Khâm
9. Đỗ Bình	35. Hoàng Song Liêm
10-11. David Morano / Châm Tá Nhân (Mùi Quý Bồng)	36. Nguyễn Phú Long
12-13. Nguyễn Thị Ngọc Dung	37-38. Tuệ Nga / Trùng Quang
14. Nguyễn Vô Cùng (1954-2021)	39. Cao Mỹ Nhân
15-16. Nguyễn Thị Thanh Dương	40. Đăng Nguyên
17-18. Trường Đình	41. Kim Oanh
19. Mạc Phương Đình	42. Kha Oanh
20. Ngô Văn Giai	43-44. Hương Cau Cao Tân
21. Tâm Minh Ngô Tằng Giao	45. Thủy Lâm Synh
22. Đỗ Thị Minh Giang	46-48. Thanh Thanh /Hoàng Phong Linh
23. Quang Hà	49. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
24. Lý Hiểu	50. Nguyễn Mây Thu
25. Diễm Hoa	51. Minh Thúy Thành Nội
26-27. Phương Hoa	52. Y Thy
28. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa	53. Thy Lệ Trang
	54. Hoa Văn

BÀI THƠ MÙA HẠ

*Xuân đã qua rồi...theo chuyển luân
Hạ mang đầy nắng, gió băng khuâng
Trời cao thung lũng vương mây trắng
Những cụm hoa vàng, thảm cỏ xanh...*

*Thung lũng hoa vàng bao tháng năm
Đơn côi vời vợi...chón xa xăm
Đi về giữa sáng chiều sương phủ
Bóng dáng chim hồng vẫn biệt tăm...*

*Ước hẹn ai về nơi bến trắng
Hồn thơ mộng cũ tít cung Hằng
Tình thơ hư huyền, buồn sương khói
Đẹp mãi cho đời bớt gió băng...*

*Hạ nắng...rừng xa vui tuyết tan
Lung đòil suối lạnh nước lang thang
Thông xanh đứng thẳng reo trong gió
Đỉnh núi mờ xa vẫn trắng ngàn...*

Nguyễn Phan Ngọc An

EM CÁNH HOA SEN

Thương tặng: Phan KL

Ngày nhỏ, về quê, Mẹ kể rằng:
"Trên trời, sáng đẹp nhất là trăng ..
Trong đầm, gì đẹp hơn sen nhỉ ?
Bông trắng, lá xanh lẫn nhụy vàng!"

Xa bóng tam quan, ẩn mái chùa
Sen hồ bồng nở bóng hình xưa ..
Thoáng mùi hương dịu thơm thiền viện,
Thức tỉnh tâm hồn kẻ lãng du ..

Từ buổi xem hoa, muốn gặp người
Sen vàng trong trắng, tuổi đôi mươi ..
Xuân sơn, nét vẽ, buồn thu thủy,
E ấp hoành oanh, tiếng nói cười !!

Từ đó mê hoa, mộng mấy chiều,
Trăm ngàn lối đở đến thương yêu ..
Đêm đêm trông đợi, ngày mong nhớ,
Giận dỗi, hờn ghen, khổ mọi điều!!

Em: cánh hoa sen mọc giữa hồ,
Trong lầy, không gợn chút bùn nhơ ..
Ba đào sớm nở, hờn trinh nữ,
Kẻ ngược, người xuôi, lỡ chuyến đò ..

Hỏa ngục, giam thân mãi chốn này,
Ngày vui ngắn, nợ .. trả rồi vay ..
Sinh, già, bệnh, tử .. âu lo mãi,
Đất động, sao rơi .. sẽ có ngày ..

Thoát khổ, đường nào đến Trúc lâm?
Nhân Duyên đứt bỏ, phá mê làm ..
Tham, sân.. diệt hết .. trừ ba nghiệp,
Lửa sáng Bồ Đề, sáng Huệ tâm!

Thôi nhé, quên đi nỗi hận lòng,
Trăm hồng, ngàn tím, .. cũng là Không!
Ba tòa sen, lay Mười phương Phật,
Thương kiếp hoa trôi .. lạc giữa dòng ..

DƯƠNG HUỆ ANH (1925 - 2022)

CHUYỆN Ở ĐÂY

Tôi thích hai câu thơ này của Chế Lan Viên trong bài Tiếng Hát Con Tàu: *...khi ta ở, chỉ là nơi đất ở, khi ta đi, đất đã hoá tâm hồn!* Và đất đã hoá tâm hồn mỗi ngày nơi tôi đang ở. Bầu trời cao mênh mông của vùng đất này cùng nắng vàng, biển xanh, mây ngàn gió lộng đã cho người mới đến như tôi niềm thích thú gần gũi hơn là sự xa lạ lạc lõng.

Tôi có thể bắt đầu kể chuyện ở đây với hai chữ *tôi yêu* như trong bài nhạc [Và Tôi Cũng Yêu Em](#) của Đức Huy. Rất nhiều chuyện. Rất nhiều *tôi yêu* như thế về **Vero Beach**, thành phố nhỏ của tôi.

Ở đây, chuyện bắt đầu mở ra
như mạch nước tuôn xa
theo giòng sông chảy mãi
sẽ về đến quê nhà.

Ở đây, mùa thu không lá vàng
đông về không tuyết trắng
chỉ mây xám đôi khi
gió đêm về mộng寐.

Ở đây, tháng tư không chờ trông
phượng tôi yêu nở hồng
hạ dậy thì rất sớm
xuân chưa kịp lấy chồng.

Ở đây, hình như người rất xa
khi chiều đến sau nhà
mặt hồ xao xác gió
lay bóng hoàng hôn qua.

Ở đây, chẳng vui buồn lê thê
tôi yêu ngày như thế
tự nhiên như hơi thở
đến đây rồi lại về.

Ý Anh

4/20/2022

Tạ ơn Đất Mẹ

*Tạ ơn mảnh đất thân yêu,
Cho tôi ấp ủ bao nhiêu tình đời!
Kể từ bụi đất thành người,
Chôn nhau cắt rốn ở nơi Quê nhà.*

*Tuổi nào bò đất lê la,
Tuổi nào chân đất đi ra trường đời.
Đất lành nuôi sống đời tôi,
Hai mùa lúa chín, vàng tươi cánh đồng!*

*Đất là mồ mả Cha Ông,
Đất ôm biển cả mênh mông ngút ngàn!
Đất là Tổ quốc Giang san,
Một mai về đất thanh nhàn nghỉ ngơi!*

*Tôi quỳ hôn đất Quê tôi,
Tạ ơn Đất Mẹ, bụi đời thân con!*

Trần Quốc Bảo Virginia

Cánh Mây Vô Định

*Thì thôi! từ bước chân đi,
Tha phương tay trắng, còn gì nữa đâu!
Quê Hương bỏ lại đằng sau,
Con đường trước mặt,
mây sâu dằng dặc.*

*Thì thôi! chuyện đã đành rằng,
Cuộc cờ xóa bỏ, lưu vong phận mình!
Trách gì anh bạn đồng minh...
Phủi tay trở mặt, bội tình phụ nhau!*

*Xót xa, chất ngất niềm đau,
Cầm bằng vận Nước, Trời cao an bài!
Nửa đường buông súng, thờ dài,
Bước chân Do Thái, lạc loài năm châu!*

*Kiếp phù vân, biết về đâu?
Bao nhiêu đồng đội, theo nhau đi rồi!
Trái cơn ác mộng, bồi hồi,
Cánh mây vô định,
chân trời tha phương...*

Trần Quốc Bảo Virginia

HỒN THƠ

*Sương mai vương kiếp bụi trần.
Long lanh trong nắng hóa trên châu ngồi.
Phù du một thoáng chơi vơi
Vỡ ra trăm mảnh, chấp lời thơ say.*

Đỗ Bình

TIẾNG LÒNG

*Lên đỉnh non ngàn vọng cổ hương,
Mắt buồn chịu nặng mấy làn sương.
Nhìn quanh chẳng thấy trời quê mẹ,
Chỉ có tuyết rơi...dốc đoạn trường!
Thấp thoáng trời xa ngày tháng cũ
Chập chùng mây khói bóng phù du
Nắng chiều xanh biếc màu sương tím,
Buồn thấm chân mây dốc mật mù.
Đêm mơ thức giấc ngỡ xuân sang,
Tuyết trắng đầy sân nổi bể bàng.
Trong mộng cánh mai vàng rục rờ
Bên ngoài tuyết đổ mới sầu mang!
Gió đông nhịp phách, đời trần trở
Cười gượng cho qua một giấc mơ.
Những vết chân sâu trên sóng tuyết
Mật mờ quê cũ lẫn vào thơ!*

Đỗ Bình

HỒN THƠ THEO GIÓ

*Mai ta chết vẫn thơ xanh tàn tạ,
Đời bồng phiêu từ thuở bỏ quê nhà
Mối tình thơ theo đến cõi rất xa
Cũng lạc lõng quay về tìm biển cả!
Hành tinh mới lạnh hơn dòng sâu nã,
Hồn bơ vơ thơ vỡ cánh trắng sao.
Vài ngàn năm hay đến một kiếp nào,
Ngoài vũ trụ có hồn ta hiện ảo.
Mai ta chết nguồn đắm say buông thả
Nỗi buồn xưa vương mãi cuối trời xa
Tình non nước thấm bờ đê biển cả
Hồn luyến lưu chắc phải phất quê nhà?
Nơi xa lắm không có trăng sâu úa
Mảnh quê nghèo
cũng như giấc chiêm bao.
Hồn bay mất chẳng còn mây nắng lụa
Dòng sông quê biết ẩn hiện phương nao!
Mai ta chết già từ hành tinh mộng
Khép buồn vui thả vào cõi hư vô
Dẫn ngàn sau chuyển kiếp hay phiêu bồng
Ta vẫn cảm được tình quê trong gió.*

Đỗ Bình

IF TOMORROW STARTS WITHOUT ME

If tomorrow starts without me,
And I'm not there to see,
If the sun should rise and find your eyes
All filled with tears for me;
I wish so much you wouldn't cry
The way you did today,
While thinking of the many things,
We didn't get to say.
I know how much you love me,
As much as I love you,
And each time that you think of me,
I know you'll miss me too;
But when tomorrow starts without me,
Please try to understand,
That an angel came and called my name,
And took me by the hand,
And said my place was ready,
In heaven far above,
And that I'd have to leave behind
All those I dearly love.
But as I turned to walk away,
A tear fell from my eye,
For all my life, I'd always thought,
I didn't want to die.
I had so much to live for,
So much left yet to do,
It seemed almost impossible,
That I was leaving you.
I thought of all the yesterdays,
The good ones and the bad,
I thought of all that we shared,
And all the fun we had.
If I could relive yesterday,
Just even for a while,
I'd say good-bye and hug you

And maybe see you smile.
But then I fully realized,
That this could never be,
For emptiness and memories,
Would take the place of me.
And when I thought of worldly things
I might miss some tomorrow,
I thought of you, and when I did,
My heart was filled with sorrow.
But when I walked through heaven's gates,
I felt so much at home.
When God looked down and smiled at me,
From His great golden throne,
He said, "This is eternity,
And all I've promised you.
Today your life on earth is past,
But here life starts anew.
I promise no tomorrow,
But today will always last,
And since each day is the same way,
There's no longing for the past.
You have been so faithful
So trusting and so true.
Though there were times you did some things
You knew you shouldn't do.
You have been forgiven
And now at last you're free.
So won't you come and take my hand
And share my life with me?"

So when tomorrow starts without me,
Don't think we're far apart,
For every time you think of me,
I'm right there, in your heart.

DAVID ROMANO

NẾU NGÀY MAI KHÔNG CÓ ANH

Nếu ...

Không có anh khi ngày mai khởi sự,
Anh không có mặt ở đó cùng em.
Nếu vừng dương lên cao và bỗng nhìn
Thấy đôi mắt em vì anh lệ đầm.
Anh ước gì em không buồn thảm lắm
Không khóc như em khóc sáng hôm nay.
Nghĩ đến biết bao cái đẹp, điều hay
Mà chúng ta không giải bày hết được.
Anh biết là em yêu anh tha thiết.
Như là anh cũng tha thiết yêu em.
Anh biết mỗi khi em nghĩ đến anh
Em sẽ nhớ, sẽ thương anh nhiều lắm.
Nhưng em ơi, khi ngày mai sẽ đến
Không có anh, thì em rán hiểu cho
Là một thiên thần đến từ trên cao
Đã cất tiếng gọi anh vào trình diện
Cầm tay anh và dịu dàng, trìu mến
Cho anh hay là trên chốn thiên đường
Chỗ anh sẽ ở nay đã sẵn sàng.
Anh sẽ phải đằng sau lưng bỏ lại
Những người mà anh vẫn hằng yêu quý.
Nhưng khi anh bước tới và quay đi
Lệ bỗng trào ra làm ướt đầm mi.
Vì trong suốt cuộc đời, anh vẫn nghĩ
Anh không hề muốn xa rời dương thế.
Có biết bao công việc để anh làm
Trong cuộc sống, nhưng vẫn còn dở dang.
Anh vẫn luôn nghĩ hoàn toàn không thể
Phải xa em, một ngày nào, anh sẽ.
Anh nghĩ đến thời gian đã qua đi
Những giờ vui tươi, những phút sầu bi,
Nghĩ đến tất cả những gì hai đứa
Đã cùng nhau tháng năm qua chia sẻ.
Đến những giây phút vui vẻ bên nhau.
Nếu anh có thể làm được cách nào
Để sống lại, không cần nhiều, khoảnh khắc
Của hôm qua, anh sẽ nói tạm biệt,
Và sẽ ôm em thật chặt trong tay.

Anh chắc em sẽ nở nụ cười tươi.
Nhưng rồi anh chỉ cúi đầu nhận biết
Là thực ra trống vắng, và kỷ ực
Đã chiếm lấy chỗ anh tất cả rồi
Và anh nghĩ đến những thứ trên đời
Mà anh sẽ, ngày mai, thôi, mất hết.
Anh nghĩ đến em, và tim anh se thắt.
Nhưng sau khi anh đã cất bước qua
Cổng thiên đường, thì anh bỗng nhận ra
Cái cảm giác đây là nhà mình sống.
Khi Thượng Đế trên cao cúi nhìn xuống
Và mỉm cười, bằng một giọng nhu hoà,
Từ trên chỗ Ngài đang ngự, chín toà:
“Đây là nơi của vườn hoa Vĩnh Cửu.
Những gì hứa với con, ta sẽ giữ.
Hôm nay, thời gian trần thế của con
Đã trở thành quá khứ, và không còn.
Nhưng nơi đây, cuộc đời con đổi mới,
Ta không hứa một ngày mai sẽ tới,
Bởi hôm nay tồn tại đến muôn đời.
Và ngày nào cũng như vậy mãi thôi,
Nên sẽ chẳng còn ai tìm dĩ vãng
Con đã luôn luôn thủy chung, tin tưởng,
Và chân thật. Tuy thỉnh thoảng đã làm
Những điều mà đáng lẽ con không nên.
Nhưng con đã được hoàn toàn tha thứ.
Bây giờ thì con tự do thực sự.
Sao không đến đây để nắm tay ta,
Để cuộc sống sẽ cùng ta chia sẻ!”

Vì vậy nên, nếu ngày mai khởi sự
Không có anh, xin đừng nghĩ quẩn quanh,
Mình chia cách. Khi em nghĩ đến anh,
Thì anh đã, trong tim em, hiện diện!

CHÂM TÁ NHÂN (MÙI QUÝ BÔNG)
(phóng tác từ IF TOMMORROW STARTS
WITHOUT ME của David Romano)
11/21/2019

PHƯƠNG VẤN NỞ BÊN TRỜI HÀ NỘI

*Bạn thương mến, xin đừng chờ đợi
Ngày tôi về Hà Nội còn lâu
Dù bao năm đã xa nhau
Vẫn chưa phai nhạt được màu áo lam.*

*Ôi đất nước còn cam go lắm
Chưa an hòa nên vẫn lần khần
Nửa vòng trái đất giữ chân
Để người phương ấy tần ngần ngóng trông.*

*Tâm thư viết trăm dòng trao đổi
Kỷ niệm xưa nhắn gửi thân thương
Thanh Quan khăng khít cùng trường
Trưng Vương rong ruổi con đường Cổ Ngự.*

*Hồn trong trắng vô tư thuở đó
Cạnh Hàng Than trên Phố Hòe Nhại
Có chàng tuấn tú điển trai
Lén nhìn cô bé mắt nai đi về.*

*Hoàng Lan rủ xum xuê đầu dốc
Còn nhặt hoa cài tóc thơm hong
Ô mai cam thảo cay không
Đồng Xuân vẫn lắm nhãn lồng Hưng Yên?*

*Thu cóm Vòng trinh nguyên hương ngát
Sen Hồ Tây ngào ngạt nhụy hoa
Duyên thầm cô gái Ngọc Hà
Răng còn đen lánh hạt na dịu dàng?*

*Đông có đủ áo choàng len ấm
Và Tháp Rùa lạnh lắm hay không?
Nhịp Cầu Thê Húc cong cong
Khăn quàng voan lụa bay trong thuở nào?*

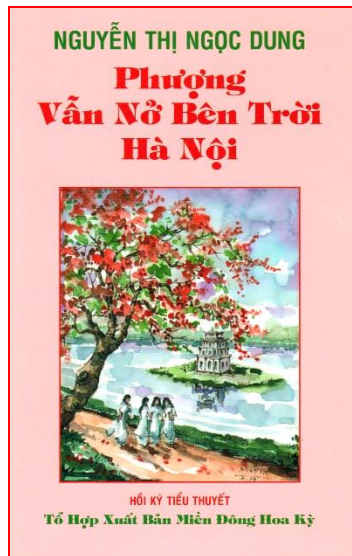
*Xuân còn thắm hoa đào Phúc Xá
Tiểu thư khoe đôi má hây hây
Quất vàng vẫn để chín cây
Chợ Hôm giỏ Tết có đầy rau tươi?*

*Hồ Hoàn Kiếm phượng rơi ngày ấy
Có bao giờ lại thấy cổ nhân?
Bể dâu thời thế xoay vần
Lệ hoa đã nhỏ trăm lần chia tay.*

*Phượng vẫn nở Hồ Tây, Yên Phụ
Dù Núi Nùng, Bách Thú phong sương
Sông Hồng bao thuở đoạn trường
Người đi còn nhớ một phương xa vời.*

*Phượng Vẫn Nở Bên Trời Hà Nội
Mùa hè về đổ ối Hồ Gươm
Để lòng man mác nhớ thương
Hình xưa, bóng cũ nào vương bên hồ.*

Nguyễn Thị Ngọc Dung

MẸ

(Kính dâng hương hồn Mẹ)

*Bao la tình Mẹ biển hồ xanh
Là suối, là cây trái ngọt lành
Tân tảo sớm chiều ơn dưỡng dục
Đắng cay ngày tháng nghĩa sinh thành
Hai sương buốt lạnh thân đầu bãi
Một nắng thiêu khô gót cuối ghềnh
Hoa trắng một cành bao thỏn thức
Ai cài lên áo buổi chiều hanh?*

Nguyễn Vô Cùng (1954-2021)

(Trích thi tập "Trông Vời Cổ Quốc")

MÙA XUÂN, HOA XUÂN

*Cơn bão tuyết vừa mới đi qua
Tuyết đầy xa lộ đường thêm xa
Tôi đóng băng trong thời tiết lạnh,
Những ngày bão tuyết ở trong nhà.*

*Texas mùa xuân đã trở về
Trắng cảnh hoa mận với hoa lê
Trở mùa đông về cho quá khứ
Tôi rộn ràng đi theo mùa hoa.*

*Tôi ra vườn nắng mới tháng ba
Một chút se lạnh nắng hanh khô
Núi cảnh hoa trắng, trời mây trắng
Tôi gửi lòng tôi theo gió đưa.*

*Mây trắng bay đi những buồn đau
Gió sẽ đi qua mấy nhánh sồi
Hôm nay tôi đón mùa xuân mới
Cỏ hoa ơi mình còn có nhau.*

*Xin chào mùa xuân, chào hoa xuân
Ong bướm rủ nhau sẽ về gần
Cùng tôi ngậy ngát hương xuân nhé
Mật ngọt này làm sao tôi quên.*

*Tôi biết mùa hoa ngán ngủi thôi
Mai này tôi sẽ tiếc hoa rơi
Trời còn mây trắng nhưng hoa trắng
Theo gió về đâu mấy nẻo trời?*

Nguyễn Thị Thanh Dương

NGHE LẠI MỘT BÀI HÁT

(Khi nghe Ngọc Huyền hát "[Cánh Hoa Yêu](#)" của Hoàng Trọng)

Hôm nay nghe Huyền hát "Cánh Hoa Yêu"
Tôi bắt chợt thấy một màu hoa tím
Những cánh Pensee ngày xưa tôi thích
Ép vào trang thơ, vào tận tâm hồn.

Ôi hoa Pensee một màu tím buồn
Đã nhạt phai rồi cùng trang vở cũ
Cả bài thơ tôi rất yêu thuở đó
Đã lạc vắn cùng với cánh hoa rơi.

Hôm nay nghe Huyền hát lên từng lời
Từng điệu nhạc sao mà thân quen quá
Màu hoa tím đưa tôi về quá khứ
Cánh hoa yêu. Tôi gặp lại cố nhân.

Xin lỗi hoa vì tôi đã từng quên
Có những lúc bộn bề trong cuộc sống
Có những lúc tôi từng nghe ai hát
Mà trái tim vô cảm lẫn vô tình.

Hôm nay Huyền hát tôi tìm lại mình
Cô bé ngày xưa một lần đã "cảm"
Yêu hoa Pensee chỉ vì lãng mạn
Thẩn thức chỉ vì tiếng nhạc lời ca.

Tưởng rằng đã quên tưởng rằng đã xa,
Tưởng hoa Pensee bao mùa đã héo
Cánh hoa yêu. Bao giọng ca tiếp nối
Tôi lại nghe thẩn thức thuở ban đầu.

Nguyễn Thị Thanh Dương

(Oct. 30, 2021)

Áo Em Màu Tím Huế

mây chiều nay đã vì ai xuống thấp
bởi áo em làm tím cả trời cao
gió Đông Ba cũng chờ em theo với
cho áo màu còn hương Huế hôm nào

có phải chẳng xứ Thơ là mộng寐
điều ru hò còn níu áo em xinh
dòng Hương Giang cũng lững lờ trôi vắng
tìm bến bờ cho đẹp tuổi lung linh

cầu Tràng Tiền có chừ bao nhiêu nhịp
gió theo về cùng đếm nhịp áo nàng
làn mây tím cũng bay về lơ lửng
trao hạt nồng trên tay phím dịu dàng

chuông Thiên Mục chiều nay quên tiếng gọi
gõ chi đời làm tỉnh giấc mơ say
chiếc áo xinh đã thêu vào khung nhớ
thơ chưa đầy cũng chấp cánh cùng bay

chiều ni nớ, ai sẽ về mơ ước
hoa Ngự Bình cài nhẹ trên áo mơ
anh cũng mơ làm cánh chim si dại
để đậu hờ trên vai áo ngậy thơ

thôn Vỹ Dạ chiều nay khoe sắc tím
tà áo lay đã tô điểm màu trời
còn Dã Viên, anh về thương nhớ quá
Huế đêm ngày đẹp mãi trong giấc mơ

Trường Đình

UK, sương mù già 2022

https://www.youtube.com/watch?v=TcStRH4an_0

(Trần Hoàng phổ nhạc, tiếng hát Như Hải Yến)

30/4. Sài Gòn Buồn Theo Điệu Nhạc

*chiều mưa xuống, rơi buồn theo tiếng hát
phím nhạc xưa gọi lại những nỗi niềm
Sài Gòn yêu trên mắt em nhòa lệ
cuộc tình mình như gió khóc vào đêm*

*đường Duy Tân cây dài xanh bóng mát
mà sao người lại buốt giá bờ vai
tháng ngày qua, vết sầu trao kỷ niệm
ước nguyện đời, dĩ vãng chưa mờ phai*

*chiều Đa Kao, buồn vương theo chiếc bóng
gió mưa về trên môi mắt cay nồng
hương tóc bay, ngỡ chừng tan giấc mộng
bởi yêu thương rồi cũng khóc thương đời*

*Thảo Cầm Viên, viền cây xanh màu nhớ
chiều quê hương bên nét tuổi ngây khờ
áo học trò bay xa theo cánh phượng
thuở hôm nào còn lại nước mắt rơi*

*vườn Tao Đàn chiều nay im vắng lạ
bóng người xưa đã khuất nẻo xa xăm
làm sao hỏi đêm về ai có lạnh
để mưa ngâu còn rơi mãi âm thầm*

*Sài Gòn ơi, về đây theo tiếng nhạc
áng thơ buồn còn rớt lại bên sông
lời ước hẹn bến Bạch Đằng năm cũ
em khóc nhiều giữa quạnh vắng mênh mông*

Trường Đình

UK, sương mù già 2022

+ **Đường Duy Tân:** nổi tiếng trên thi ca với bóng mát cây xanh và trường đại học Luật trước 1975.

+ **Đa Kao:** Còn gọi là Dakao, một khu vực phường nằm ven kênh Nhiêu Lộc ở Quận 1. Tên cũ của Đa Kao là Đất Hộ, có nghĩa là vùng đất do hộ trưởng quản lý. Gần bên chợ Lăng Ông Bà Chiểu có sông Cầu Bông, ngày nay gọi là rạch Cầu Bông, nằm trên đường Đinh Tiên Hoàng. Cây cầu được xây cất vào năm 1771 bởi một phó vương Cao Miên (Khmer), vì vậy vào thuở ấy cây cầu này được gọi là Cầu Cao Miên. Có giả thuyết cho rằng, ngài Lê Văn Duyệt đã cho xây dựng một vườn hoa xinh đẹp gần bên cây cầu, cho nên người dân địa phương quen gọi là Cầu Hoa. Về sau, vì kiêng cử tên của bà Hồ Thị Hoa (vợ của vua Minh Mạng) nên đổi tên lại là Cầu Bông.

+ **Vườn Tao Đàn:** Còn gọi là vườn Ông Thượng, tức là Thượng Công Lê Văn Duyệt, người đã cho xây dựng một vườn hoa đẹp để cho người dân thưởng lãm và xem hát bội tại khu vực này. Khi người Pháp đến, họ đã sửa chữa lại nơi đây và từ đấy được gọi là Vườn Bờ Rô (Préau, có nghĩa là Sân Lát Gạch). Sau 1975, đổi tên là Công Viên Văn Hóa Tao Đàn.

Tìm Về Kỷ Niệm

đọc thơ người, thấy thơ mình nhạt quá
biết làm sao? chữ nghĩa bỏ đi rồi
em cũng bỏ những con đường kỷ niệm
ơi tháng ngày cũng nhạt bóng đời tôi

sáng thức giấc ly cà phê đắng nghét
điều thuốc thơm cũng xa lạ mười năm
ngồi với gió mùi hoa hồng thoang thoảng
đóa quỳnh nghiêng
cúi xuống dáng âm thầm

ngày thứ bảy xe ngoài đường vắng vẻ
xe em đâu? con số cộng mười ba
số xui thật sao tìm em chi vậy
để bây giờ em lặng lẽ đi xa

này buổi chiều sao nắng vàng đẹp thế
gọi cho mình vàng nắng bóng quê hương
chiều tháng 5 viết bài thơ về Mẹ
gọi nỗi đau thao thức thưở lên đường

ly cà phê sáng nay còn bỏ dở
em quay lưng
chiếc mũ cũng khoe buồn
khua nỗi nhớ tan hạt đường đáy cốc
ngày em xa đường như có mưa tuôn...

mạc phương đình

Buổi Sáng Cuối Năm

Buổi sáng một mình, ly cà phê nguội
một mình ngồi nhìn năm tháng tàn
ngoài sân mưa nhỏ hàng cây lạnh
phía núi mờ xa tuyết đã tan

Tôi ngồi một mình, tôi nhớ em
hỏi thăm sông núi có gần thêm?
xa em theo những dòng facebook
Laptop hư đành xoá mất tên

Ừ nhỉ bây giờ tháng cuối năm
sâu trong niềm nhớ chút hương thầm
hỏi em, đêm ngủ như vô vọng
để gió về thêm chút lạnh căm

Buổi sáng một mình, thơ ngái ngủ
điều ru xưa em trách ai đây?
khát khao nghe ấm mùi hương cũ
mai gửi vào xuân nỗi tiếc đây.

mạc phương đình

NHỚ BUỔI CHIA LY

Nhớ buổi chia ly trĩu nặng phiền,
Thương nhà nhớ nước ngủ sao yên.
Năm canh trăn trở đời oan nghiệt,
Sáu khắc ngậm ngùi cảnh đảo điên.
Viễn xứ bốn ba chân gối mỗi,
Tha hương tâm sự nỗi niềm riêng.
Buồn trông cố quốc xa vời vợi,
Nhớ buổi chia ly trĩu nặng phiền.

Ngô Văn Giai Virginia, 30 tháng 4/2022

BẠN HỌC CŨ (Tặng Châu Lệ Quyên)

*Cô gái vườn bên dáng dịu dàng
Cô thường gánh nước sáng tinh sương
Tóc mây còn để xòa trên trán
Thoăn thoắt cô đi nét dễ thương.*

*Thì ra cô bạn học thân thương
Hai buổi gặp nhau dưới mái trường
Xa cách từ khi tàn cuộc chiến
Tôi lên miền núi người mỗi phương.*

*Gặp lại buồn vui trò chuyện xưa
Mới biết bạn nay đã chuyển nhà
Cô giáo không còn đi dạy nữa
Còn tôi ngày đoạ tháng năm qua!*

*Cuối thu lá đỏ rơi trên giếng
Tháp thoáng trường xưa nhớ bạn hiền
Thuở ấy học trò hay đùa nghịch
Có làm phiền đến Châu Lệ Quyên?*

*Tôi nhớ năm xưa mùa phượng vĩ
Hè về dạo ấy buồn chia ly!
Tựa trường năm đến không còn gặp
Bạn học xa nhau biết nói gì?*

Ngô Văn Giai (1983)

Adieu Mon Pays

J'ai quitté mon pays
J'ai quitté ma maison
Ma vie ma triste vie
Se traîne sans raison
J'ai quitté mon soleil
J'ai quitté ma mer bleue
Leurs souvenirs se réveillent
Bien après mon adieu
Soleil! Soleil de mon pays perdu
Des villes blanches que j'aimais
Des filles que j'ai jadis connues
J'ai quitté une amie
Je vois encore ses yeux
Ses yeux mouillés de pluie
De la pluie de l'adieu
Je revois son sourire
Si près de mon visage
Il faisait resplendir
Les soirs de mon village
Mais, du bord du bateau
Qui m'éloignait du quai
Une chaîne dans l'eau
A claqué comme un fouet
J'ai longtemps regardé
Ses yeux bleus qui fuyaient
La mer les a noyés
Dans le flot du regret.

by Enrico Macias

*Enrico Macias là một ca sĩ Pháp,
gốc Algérie, sinh năm 1938.
Ông cùng với vợ rời bỏ xứ năm 1961
và xin tỵ nạn tại Pháp
sau khi nhạc phụ bị ám sát.*

Vĩnh Biệt Quê Tôi

*Tôi lìa xa đất nước rồi
Rời căn nhà cũ một thời đầu yêu
Đời tôi héo hắt đi nhiều
Không còn lẽ sống, sớm chiều dần trôi.
Vắng dương đẹp, biển xanh tươi
Tôi đi bỏ lại cuối trời khuất xa
Bao nhiêu kỷ niệm thiết tha
Giờ đây trời dậy thặng hoa tâm hồn
Mặt trời quê cũ ửng hồng
Xóm làng, phố thị tôi từng vấn vương
Thân quen bao dáng kiêu nương
Tôi đi bỏ lại người thương vô vàn
Tôi còn như thấy mắt nàng
Long lanh giọt lệ hòa làn mưa rơi
Lệ mưa chia cách lứa đôi
Tôi như thấy lại nụ cười đáng yêu
Kể mặt tôi thật mỹ miều
Gọi cho tôi nhớ những chiều làng xưa
Giờ trên tàu chạy xa bờ
Đưa tôi lìa chốn quê nhà nổi trôi
Sóng hắt mặt nước như rơi
Quất vào khung cảnh chia phôi dâng sâu
Tôi nhìn mãi mắt xanh màu
Lấn trong khói sóng giang đầu yêu thương
Rồi chìm khuất dưới đại dương
Bềnh bồng tiếc nuối, thê lương cõi lòng.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

(chuyển ngữ 30-4-2011)

*Bài Adieu Mon Pays (Vĩnh Biệt Quê Tôi)
được sáng tác vào thời kỳ đó và đã trở
thành bài tiêu biểu của Enrico Macias
và của những người phải miễn cưỡng
rời bỏ quê hương xứ sở.*

Enrico Macias sáng tác & đàn & hát: [ADIEU MON PAYS](#)

Buồn tháng Năm,

Mẹ giờ đã giấc cô miên
Đòng xanh dạo bước an nhiên nước Trời
Con còn lưu lạc mộng Hời
Kiếp người bèo dạt chơi vơi ngược dòng
Ngày nào gạo trắng nước trong
Thanh bình quê ngoại ấm lòng tháng năm
Tảo tần nắng dãi mưa dầm
Ruộng vườn xanh biếc mẹ chăm miệt mài
Nào ai hiểu chuyện tương lai
Trải bao dâu bể sông dài lao xao
Bao la tình Mẹ dạt dào
Thân cò tần tảo ngọt ngào yêu thương
Tháng Năm buồn kiếp ly hương
Trang đời lật mãi từng chương nhạt nhòa.

3-22-22

Minh Giang

Tưởng Nhớ Dạ Lan

Heo hút trên đồi cao
Nơi tiền đồn gió lộng
Đêm từng đêm, làn sóng
Người em gái hậu phương
Giọng “Em” nói dễ thương
Tai bụi như mật rót
Nhạc lòng nghe thánh thót
Giữa núi rừng bao la
Người chiến sĩ miền xa
Quên bớt đời gian khổ
Đêm hằng đêm ngóng đợi
Phút tâm tình Dạ Lan...

Ngày ghé rẽ đàn tan
Lính lên rừng cải tạo
Đời đổi như thay áo
Em hậu phương về đâu?!
Mênh mông một dòng sầu
Đêm, “Cơm còn cho cục” *
Nhớ tâm tình, tiếng hát
Nhớ chương trình Dạ Lan!

Đi qua thời chiến tranh
Bước tiếp ngày lưu lạc

Bạn bè ta vẫn hát
Những khúc nhạc ngày xưa
Vẫn tìm trong giấc mơ
Trên đỉnh đèo gió lộng
Bên chiếc radio

Đợi “Em”, giờ phát sóng
Tình ra là cơn mộng
Ngoài đêm mờ bóng sao
Không phải trên đồi cao
Mà cuối trời đất lạ

Người trăm phương ngàn ngã
Hôm nay được tin buồn
“Người Em Gái Hậu Phương”
Đã về miền miền viễn

“Người Anh Trai Tiền Tuyến”
Vẫn một lòng mến yêu
Cảm ơn “Em” thật nhiều
Lan hồng thơm diệu vợ **
Loài hoa đêm biết nói
Tạ ơn Chị thật nhiều
Bài thơ - vòng hương khói...

Quang Hà

*Phiên âm tiếng kêu của một loài chim rừng.
** Tên Dạ Lan 2 là Hồng Thị Phương Lan

GỌI TÌNH XA

*Ngựa già nhớ gió thảo nguyên
Thiên đường mai một bên triền núi cao
Nghiêng đời mệt giấc chiêm bao
Đỉnh trời náo động sóng gào cõi hư
Hỏi trăng đầu núi trầm tư
Có nghe thác đổ ngôn từ biển dâu?
Lũng xa gió hú âu sầu
Gọi người chơi với lạc câu ân tình.*

Lý Hiểu

PLUME

*Dans les joies de tes parents
Annonçant une belle journée de Novembre
La douce Automne a remplacé
Le mois où tu es devenue la préférée.
Dans la ville des grands buildings
L' autoroute est surmontée de longs rings
Seuls les arbres sont restés
Au milieu des paysages où tu es née.
Plume, les étoiles t' appartiennent
Comme lune, dans un conte de fées
Écris-nous quelques refrains
Parle-nous de quelques devins*

*Avec ta plume.
Plume, l'an deux mille est à toi
Comme Luna, satellite de rêve
Raconte-nous quelque monde
Dans la galaxie de ta ronde
Avec ta plume.
Dans les parcs surpeuplés
De racines déracinées de la planète
À la découverte de ton bonheur
Le ciel a retrouvé sa couleur.
Dans les parcours des années
En avion, en train, en bateau ou fusée
Tu retrouves l'art d'écrire
Sur les dernières nées des machines.*

Diễm-Hoa, l'an 2000

HOA VÀNG DẦU MƠ

Từ em...
tỏa ánh
quang hồng,
Xôn xao một cõi
bềnh bồng trong anh,
Mi ngà vời vợi rèm xanh,
Màu môi ửng thắm
cho cành
trúc nghiêng.

Từ em...
e ấp
thuyền quyên,
Gió lung linh gợn
suối huyền tóc mây.
Đất trời chao đảo quanh đây,
Tim rơi mất nhịp
ngà say
cánh bằng.

Từ em...
nguyệt rạng
cung Hằng,
Ước mơ dùng sợi
xích thằng buộc nhau.
Yến oanh rải cánh ngàn sau,
Trúc mai từ độ
pha màu
ngất ngây.

Từ em...
tay chạm
hồn này,
Trái tim lữ thứ
vờn xoay ngút ngàn.
Ngờ đâu chớp mắt bên đàng,
Giáng tiên trở gót...
hoa vàng
dầu mơ.

Từ em...
điểm nhớ
vào thơ,
Bâng khuâng mực tím
xô bờ sóng dâng.
Thuyền anh chìm nổi hồng trần,
Chờ mong cứu cánh
tình ngần
trao ai.

Từ em...
toát vẻ
trang đài,
Hồn hoang lạc lối
sương mai vệt màn.
Trăng khuya rải sáng bạt ngàn,
Tâm tư trĩu nặng
muôn vàn
luyến thương...

Phượng Hoa

March 22nd 2022

HƯƠNG ĐÊM

(Thuận nghịch đợc)

Thuận:

Thương người nhớ mãi thức tàn canh
Lệ đầm lòng xao gió gợn màn
Vương vấn dạt dào tình ý hợp
Đắm say ngây ngất nợ duyên thành
Phương ngàn khổ Hạ mong trời tím
Chốn vạ sâu Thu đợi lá xanh
Vườn sáng tỏa trăng ngời lối mộng
Hương nồng ngát nộ gửi về anh.

Nghich:

Anh về gửi nộ ngát nồng hương
Mộng lối ngời trăng tỏa sáng vườn
Xanh lá đợi Thu sâu vạ chốn
Tím trời mong Hạ khổ ngàn phương
Thành duyên nợ ngất ngây say đắm
Hợp ý tình dào dạt vấn vương
Màn gợn gió xao lòng đắm lệ
Canh tàn thức mãi nhớ người thương.

Phượng Hoa

Apr 25, 2022

LÒNG THIẾU NỮ

Sương xuống như mây vừa xõa tóc
Tôi ngồi chải rối nỗi buồn về
Ngày Xuân rầm rức buồn lên mốc
Và những chiều sương môi lạnh tê

Tôi viết bài thơ chiều đã muộn
Lòng còn thiếu nữ tóc buông dài
Trên vai suối lụa mềm rơi xuống
Lối gió chân mây nổi gót hài

Sương vẫn nghìn đời sương vẫn trắng
Tuyết rơi thêm trắng lối quan san
Thơ tôi in dấu buồn sâu thẳm
Với một nguồn đau máu chảy ngầm

Tôi thấy thời gian dài suối tóc
Từng câu kinh khổ giữa thanh không
Tuyết rơi hay lụa trời đan thắt
Đắp kín hồn tôi thêm buốt lòng

Đợi ngày nắng ấm trời Xuân mãi
Thấy bóng tình nhân thấp thoáng về
Vò rượu đầy men ly rượu nóng
Nâng ly vui chúc nghĩa phu thê

Trong lớp sương mờ sương khói giăng
Từng đôi tay xiết bước tung tăng
Ta đi thăm viếng vùng hoang phế
Chợt thấy trong nhau có vịnh hằng

**Thảo Chi
Bùi Mỹ Hoa**
02/03/2022

TRANG THƠ TÌNH

*Thơ cũ nhiều năm cũ trước
Những câu lục bát viết hôm nay
Anh ngồi đếm dấu chân em bước
Thả chút băng khuôn tiếng thờ dài*

*Câu thơ ngày trẻ thơ non nớt
Thơ tuổi hoa niên lỗi vẫn đầy
Anh lắc đầu thơ anh xếp lại
Bích Câu một thuở mộng liêu trai*

*Bao năm xa xứ hồn thơ lạnh
Lối cũ rêu phong nổi dặm dài
Hồn của muôn năm ngỡ sống lại
Lối xưa hoa nở dấu trang đài*

*Em từ ngôn ngữ ngàn năm trước
Anh cõi mơ hồ sương trắng bay
Dòng chữ nào mang tình nhẹ bước
Quý Phi áo gấm gót chân hài*

*Là những mối tình trong lối thơ
Ngàn năm muôn thuở vạn ngày mơ
Tô son điểm phấn thêm hương sắc
Đẹp mộng thi nhân một hướng chờ*

*Thơ của hôm nay thơ của lòng
Những người năm cũ hồn xa xăm
Anh ngồi đọc lại thơ em viết
Bỗng thấy muôn hoa chợt nở bùng*

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
01/14/2022

Đan đôn thay một một phần ánh sáng
Tia, nó ngày dài lúc thấy như đêm
Trái huyết và hương ^{áo} hương thơm hoa
Gi⁹ lại đời, chút rồi nó bụi nghìn

Và Đu⁹
Và Đu⁹

Trái Tà Tàn ^{áo} Đu⁹ Đu⁹ Đu⁹ Đu⁹

1989

Bồn mùa nhưng nhớ

Nhớ xưa Tết đến chúng mình
Tung tăng đây đó sân đình bên nhau
Những ngày vui Tết qua mau?
Hội hè liên tiếp theo sau tưng bừng

Trẻ già trai gái vui mừng
Đón đưa hò hẹn
không ngừng trao duyên?
Hoa Xuân bướm lượn thân tiên
Khắp Nam Trung Bắc liên miên hội hè!

Nhớ ngày vui với bạn bè
Chia tay hẹn tới mùa Hè gặp nhau!
Thời gian thấm thoát qua mau
Người Xưa bạn Cũ trước sau mắt còn?

Tình Ta luôn vẫn sắt son
Làng quê xóm nhỏ nước non yêu kiều!
Bên nhau sánh bước bao chiều?
Nhớ mùa lúa chín sáo diều vi vu!

Hè qua chờ đón mùa Thu
Nhớ thời đánh Pháp biên khu mịt mù!
Rừng Thu ẩn nấp chống thù
Bảy mươi năm lẻ qua vù nào hay?

Nơi đây nhìn lá thu bay
Rừng Thu rục rở ở ngay trước nhà!
Hò thu vàng ánh chiều tà
Chim trời đáp xuống la đà bên nhau!

Tháng năm viễn xứ qua mau?
Ta xa quê Mẹ trước sau nửa đời!
Thu đi Đông tới tuyết rơi!
Bảy mươi tám chục đầy vui vui buồn?

Ta như nước chảy về nguồn!
Hữu thân hữu khổ chuyện buồn quên đi!
Bao nhiêu kỷ niệm đẹp ghi!
Sẽ chia thân hữu những khi xum vầy.

Thái Hưng/PGH

Áo đỏ Phù Tang

*Đi giữa rừng hoa muôn cánh bay,
Tóc nhung bông xõa phủ vai gầy.
Anh đào hồng trắng tô đôi má,
Thảm cỏ xanh chờ đón gót mây.
Hoa cợt, em cười, trông quá xinh.
Bức tranh muôn sắc gọi bao tình,
Dáng ai áo đỏ tươi màu nắng
Cho giọt sương cài thêm lung linh.
Mây trắng, trời xanh xứ Phù Tang
Xa xa đến cổ hiện mơ màng,
Nhìn em tôi ngỡ nàng tiên giáng
Xuống thế cho hồn tôi miên man.
Nhìn hoa rơi trải lối thiên tiên,
Lòng bỗng lâng lâng hết muộn phiền,
Quên cả thời gian, quên cả lối,
Cùng em rên bước dạo Đào Nguyên...*

Githéa Hoàng Hy

Em Có Thấy

Em có thấy tiết Xuân phân rồi đó
Ngàn hoa đang thắm trở nhụy nở bông.
Đàn hải âu chấp cánh lướt trên không,
Bầy chim nhỏ chuyền cành vui tiếng hát.
Em có thấy sắc trời thay đổi khác
Màu ngọc xanh mây trắng trải giăng qua,
Gió nhẹ nhàng luồn vờn những cánh hoa
Mang hương phấn ngọt ngào thơm cõi mộng.
Em có thấy tâm hồn thêm mở rộng
Đón ánh dương trong sáng buổi ban mai,

Tóc lung linh nghịch nắng trên bờ vai,
Môi nhè nhẹ điểm nụ cười duyên dáng.
Em có thấy ý thơ chữ lãng đãng,
Đưa hồn ta tách khỏi cánh thiên hà,
Ở nơi đó trong không gian bao la
Tinh sáng cháy nở muôn ngàn ảo giác.
Em có thấy bao thiên hà đi lạc
Xoay quanh ta thành một hệ tinh riêng.
Trong tay nhau, một thực tại triền miên,
Không còn ngại thời không gian cách trở.
Em có thấy tiết Xuân phân rạng nở
Đất và trời như phối hợp cùng nhau
Tạo cho ta một địa đàng đầy hoa,
Chỉ hai đũa tay trong tay thường ngoạn...
Em có thấy, bỗng thiên hà va chạm
Ném ta về bên trục bánh thời gian,
Em ở đâu, chỉ ảo giác miên man,
Xa xôi quá, một góc trời vô tận.
Em có thấy, Xuân phân, ta lẫn thân...?

Githéa Hoàng Hy - March 2022

QUẢNG TRỊ MÌNH...

*Quảng Trị mình xa nhớ thiết tha
Mưa chiều nắng sớm cũng can qua
Xuân về mấy độ tha hương nhĩ!
Quảng Trị gần thương Quảng Trị xa*

*Lặn lội thân cò khóc nỉ non
Mùa Hè Đổ Lửa tháng sinh con
Mẹ ở đâu ghênh cha cuối thác
Chiều ơi! quê Ngoại nắng chon von*

*Ai về ngoài Ngoại con theo với
Quê Mẹ Đông Hà thưở chiến chinh
Mẹ lấy chồng gian nan chơi với
Giống như đời Mẹ vương đao binh*

*Chiến chinh hề! chinh chiến quê hương
Một thưở Nguyễn Hoàng rất dễ thương
Chủ nhật Mẹ ngồi hong tóc ướm
Đông Hà nhìn trộm Mẹ trong gương*

Phan Khâm

(Trích thi tập “Bên Dòng Thạch Hãn”)

PHÙ HOA

Phù hoa nối tiếp phù hoa (*)
Cuộc đời tất cả âu là hư không!
Trải qua cõi tạm, bụi hồng,
Thiên thu, rồi cũng phiêu bồng phù vân!

Trần Quốc Bảo Virginia

(*) Ngạn ngữ La-Tinh:
Vanitas vanitatum, et omni vanitas

HƯƠNG HOA

Họa

*Hương hoa có còn hương hoa?
Câu kinh nhật tụng đời là sắc không!
Bụi hồng đâu, khách má hồng?
Nhìn lên nhật nguyệt xoay vòng tinh vân!*

Phan Khâm

tổ quốc xa

*Đất khách vời trông Tổ quốc xa
Bên trời tóc trắng tuyết sương pha
Người đi khắc khoải niềm u uẩn
Tiếng cuộc sầu đưa nỗi nhớ nhà!*

thoất thôi

*Thoất thôi tóc trắng, răng long
Tuổi xuân biêng biếc, mộng lòng bay đâu?
Dài thêm, cũng một cơn sầu
Mây đầu non đã nhuôm màu tà huy.
Cung mê níu một hồn mê
Chân xưa đã vắng, nẻo về tình không.
Quanh ta còn dấu bụi hồng
Ngân ngơ mấy cọng cỏ bông tiền đưa.
Chợt nghe gió chường chuyển mùa
Xôn xao kèn trống vỡ bờ tứ sinh!
Thân xác lạnh gọi hồn linh,
Hai hàng nến thấp long lanh giọt sầu.*

HOÀNG SONG LIÊM

Ngọc Xưa

(Trong CD Hồng Vân. Tặng Nguyễn thị Kim Oanh, Thị Nghè...)

*Đêm nằm lại nhớ Sài Gòn
Chốn xưa yêu dấu hãy còn quần quanh
Người về ngỡ ngác Bến Thành,
Kê đi ôm ấp mỗi tình sâu riêng
Đò xưa trắng nước Thủ Thiêm,
Cây Mai vẫn thắm tận miền Phú Lâm.
Nỗi xưa vọng cổ xa xăm,
Cỗ xe thổ mộ âm thầm xóm đêm.
Nắng nhiều cho bạc áo em
Gió mưa suốt mướt càng thêm tần ngần.
Đường xưa đi miết cũng gần
Cầu Thị Nghè đó những lần hẹn ai.
Chân cầu nước chảy miệt mài
Tình xưa phẳng phất u hoài nghìn sau!
Mộng xưa còn có gì đâu!
Mây trôi hờ hững mang sầu ly tan.
Quê xưa khói lửa lan tràn
Người xưa xuôi ngược gươm đàn lao xao!
Thời gian xưa giắc chiêm bao
Non sông mờ mịt lòng nao nao lòng...*

NGUYỄN PHÚ LONG

(Trích trong “Tuyển Tập Thơ Văn của
Hoa Văn & Nguyễn Phú Long & Trần Quốc Bảo” - ấn hành 2016)

RA ĐI XIN HẸN NGÀY VỀ

(Viết tặng các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa)

Nhớ buổi rời quê giữa mùa Phượng đỏ,
Ánh chiều u mờ mặt biển mông mênh,
Nước và trời vẫn vũ bóng mây thành
Bến tống biệt sóng đưa lời nước nở,
Dòng thăm thăm cuồng say dâng nhịp vũ,
Mái lá, bờ xanh ẩn hiện màn sương,
Đường phiêu lưu. Ôi! Muôn ngả ngàn phương
Cành lá nghiêng nghiêng tiễn người xa nước!
Tâm tình phong nguyên.
Phận đời gắng bước.
Sầu nặng hàng mi.
Hành lý nhẹ vai.
Bước chia ly, oán, thù, thương, nhớ... đầy vơi.
Nhưng, thăm hẹn một ngày mai trở lại.
Ngày mai, người trung chính dựng ngọn cờ chân chính.
Vì quốc gia trừ bạo ngược cứu toàn dân.
Lúc đó, giữa tiếng súng, ánh gươm,
Ta mang lời đẹp viết thành văn,
Hịch chiến thắng vang vang dưới tia trời rực rỡ,
Hoa nở khắp vườn xưa và lối cũ,
Hương thân yêu quyến tà áo người quen,
Trăng thanh bình muôn thuở sáng thâu đêm,
Đoàn trẻ nhỏ vui ca bài dân nguyện,
Này mái đình xưa, nhịp cầu thân mến,
Gốc tre già, cây đa cổ vươn lên,
Má thắm hồng cô thôn nữ thêm duyên,
Gót thanh thân bên đường đây lúa ngát,
Bao nét dịu hiền,
Bao tài kinh quát,
Bắt tay nhau khai thác đất đai xưa
Gió lành đẹp nắng, tươi mưa
Bút Hòì-Trang viết lời Thơ...Thịnh Bình.

Trùng Quang

Kỷ niệm ngày vượt tuyến / San Jose, California, Mùa Hạ 2009

BÀI THƠ HAY THÔNG ĐIỆP

(Kính tặng Nữ sĩ Trùng Quang

Cảm xúc đọc bài thơ "Ra Đi Xin Hẹn Ngày Về")

Cảm ơn Người những vần thơ trác tuyệt
Nét thanh tân hòa điệu nét cổ phong
Ôi, tấm lòng với Tổ Quốc kiên trung
Trên đất khách, luôn hướng về Quê Mẹ
Người làm thơ tặng "Chiến Sĩ Việt Nam"
Thơ như gươm, loang loáng giữa ánh vàng
Mong Đất Mẹ "Trăng Thanh Bình" sớm hiện
Đọc thơ Người, ơi bao tình thương mến
Nếp sống hiền hòa, miếu đình cổ... xa xưa
Hình ảnh Quê Hương lúa chín đôi bờ
Con dân Việt sống cuộc đời hưng thịnh
Cảm ơn Người, bài thơ hay Trống Hịch
Gọi Hồn Thiêng Sông Núi
Gọi Tuổi Trẻ Việt Nam
Ôi, lời thơ như Thước Ngọc Khuôn Vàng,
Thật ngưỡng mộ, Cảm Ôn Người bài thơ ý, tình thấm thiết
Một bài thơ, phải chăng là Thông Điệp
Hội Nghị Diên Hồng, ai nhắc chuyện ngày xưa
Vọng Tiên Nhân đã xây dựng cõi bờ
Cảm ơn Người, mỗi lần khi đọc lại...
Bài Thơ, nét chữ thấy, Ai Cười
Lão Mai tươi, tươi quá giữa Xuân Vui
Mơ Xuân Quang Trung, Đào, Mai nở ngọp trời
Ta Về Lại Thăng Long Viết Bài Thơ Nhân Ái...

Tuệ Nga

Aloha, Oregon vào Hạ 2009

BÔNG BỆNH NỎI NHỎ

Với tay, chạm phải đoá quỳnh
Không gian bất chợt rùng mình trắng hoa
Phải người vừa chạm tim ta
Đã hoang liêu gọi thiết tha về gần

Quỳnh rơi từng giọt lỡ lắm
Mím cười tình cũng phù vân như người
Bao nhiêu ngày tháng trên đời
Là bao nhiêu nỗi tuyệt vời mang đi

Một năm hoa nở từ bi
Một năm ta vẫn mê si ảo huyền
Một năm thấp nén hương nguyên
Tái sinh theo một bóng thuyền lênh đênh

Vô cùng vạt nắng mộng mênh
Thôi em trả lại Bông bệnh tình quân
Bên bờ Suối Bạc mùa xuân
Vấn vương huyền sự
bâng khuâng kiếp này...

CAO MỸ NHÂN

NGÀY THÁNG VÔ CÙNG

Đã một năm chưa, hay vẫn sớm
Hoặc là trễ muộn bao lâu rồi
Người đi khi ấy mưa về lớn
Lệ cũng chan hoà ướt má môi

Nước mắt rơi nhiều, toàn nước mắt
Hay khô dòng lệ những người tình
Người đi buổi đó còn hay mất
Hình ảnh mơ hồ đợi tái sinh

Tóc trắng xoá mờ cơn bão lệ
Mưa ơi, sao tới sớm trong lòng
Khóc ư, đâu phải sâu tang chế
Mới luy tình bi thảm tuyệt cùng

Một năm, chắc chắn một năm đấy
Dù có non ngày tháng mộng mơ
Người đi, mưa đã nhòe chương giấy
Cuộc tình vĩnh cửu chất đầy thơ ...

Hawthorne 7-2-2022

CAO MỸ NHÂN

THÁNG TƯ

*Tháng Tư tôi không còn trong tôi
Một nửa mát rồi, nửa nổi trôi
Chuông giáo đường không nghe Chúa gọi
Chuông chùa có vang vọng ngàn khơi!*

*Tháng Tư tôi không còn nơi tôi
Máu đã khô rồi lệ cũng vơi
Anh có còn tình thương ruột thịt
Có còn thương thân phận con người?*

*Tháng Tư em không còn bên tôi
Mộng cũng tan, thơ cũng lạc đời
Còn lại tháng ngày trong trống vắng
Nỗi buồn nghe muối mặn bờ môi.*

*Tháng Tư tôi không còn như tôi
Máu đã khô rồi lệ cũng vơi
Riêng một cõi lòng thương đất mẹ
Thương mồ tử sĩ trắng xương phơi.*

Đặng Nguyên

(Trích thi tập “Đã Khô Dòng Lệ”)

THÁNG TƯ XUÂN LỘC

Tháng Tư Xuân Lộc pháo rền vang
Bắc Cộng thua to đã rõ ràng
Tướng giặc Hoàng Cầm đành mất chức
Sư Đoàn Mười Tám vẫn hiên ngang.

Tháng Tư Xuân Lộc mờ trong khói
Tuyển thép lừng danh trang sử vàng
Lấy một chọi năm ta vẫn thắng
Bay hồn bạt vía quân tham tàn.

Ai về Xuân Lộc Xuân năm Ấy
Gặp lính Sư Đoàn núi Chứa Chan
Thần Tiền Bảo Quốc say chiến trận (1)
Tướng Lê Minh Đảo quyết không hàng.

Tháng Tư Xuân Lộc ai còn nhớ
Chiến thắng năm xưa thật muộn màng
Người lính Sư Đoàn ôm nỗi hận
Thương dân nhớ nước một mùa tang.

Đặng Nguyên

(1) Huy hiệu Sư Đoàn 18 là mũi tên
và màu xanh núi Chứa Chan (Xuân Lộc)

Tình Mái Trong Sắc Hoa!

Tháng Năm hoa Cúc trở màu
Tượng trưng tình Mái
ngọt ngào tỏa hương
Gió mùa thơm ngát muôn phương
Tạ ơn Hiền Mẫu tình thương tuyệt vời!

===

Thơ & Hình Ảnh: Kim Oanh
Mother's Day Úc Châu- 10.5.2020

(Tạ ơn Mẹ Maria và những
Bà Mẹ Việt Nam tảo tần)

*“Mẹ già như chuối ba hương
Như xôi nếp một như đường mía lau”
(Ca dao)*

*Hắt hiu bên ánh đèn dầu
Vá manh áo rách đêm thâu cho chồng
Tảo tần con nách bên hông
Hết thời má thắm môi hồng tóc pha*

*Một lòng hiếu thảo Mẹ Cha
Nhọc nhằn gánh chẳng kêu ca trách đời
Ưu tư miệng vẫn chào mời
Từ tờ mờ sáng đến trời xế trưa*

*Bao năm dãi nắng dầm mưa
Phiên chợ ế ẩm bán mua đến chiều
Mong manh dáng Mẹ liêu xiêu
Nguyện cầu dưới ánh Nguyên Tiêu thật
thà...*

*Mong cho đất nước thái hòa
Tai qua nạn khỏi lệ nhòa chiếu chẫn
Hương xưa ấp ủ vương khăn
Giữ lòng vẹn nghĩa tình mẫn chẳng rời*

*Xin Mẹ Maria thương xót nhận lời
Gia đình thoát cảnh dập vùi triền miên!*

Kim Oanh

Me Tôi

Me tôi, tám chín tuổi đời,
Ơn trời, Me vẫn vui chơi cuối tuần.
Cùng nhau hội họp, quây quần
Vui ba câu chuyện, tinh thần giản thư.
Mong Me, thoải mái vô tư
Bù cho năm tháng ngất ngư tảo tần.
Con nghe, “xưa Mẹ nhọc nhằn
Ngược xuôi lo liệu, nuôi chăm con mình.
Ba làm, không đủ mưu sinh (1)
Lại hay đau yếu, một mình Mẹ lo.”
Đàn con còn nhỏ, học trò
Không sao giúp Mẹ, tự lo cho mình.
Thương con, Mẹ vẫn hy sinh
Lo cho con Mẹ, học trình, tiến cao.

Mẹ thường hay nói, thườ nào
- “ Bạc tiền có thể tiêu hao dễ dàng
Văn bằng, chữ nghĩa, sắt gang
Ba Me không tặng giàu sang, bạc tiền
Nhưng xây nền móng tạo nên.”
Lời Me dạy, đã gắn liền óc, tâm.
Các con, cố gắng bao năm
Thành tài báo hiếu, nuôi chăm Me hiền
Me vui hưởng chẳng bao niên
Lại lo tiếp tế, nuôi thăm con tù! (2)
Khi quê mình bị, chiếm thu
Trong tay bè lũ, giặc thù, ác hung.
Ra tù, Me lại kiếm lòng
Nơi nào chắc chắn, Me chung tiền liền
Lo cho con trẻ, vượt biên!
Đúng là, lòng của Me Hiền, bao la?

Kha Oanh (biệt danh cũ Oanh Nguyễn)
2004

(1) *Làm nghề dạy học.*

(2) *Khi Cộng Sản miền Bắc xâm chiếm Việt Nam Cộng Hòa, chúng bắt các Sĩ Quan VNCH từ Đại Úy trở lên vào tù.*

Áo Lụa

*Ngừng viết, nhìn lên: Mắt rạng ngời
Lắng nghe nhè nhẹ bước chân ai.
Đôi tà áo lụa bay trong nắng
Tha-thướt mình tơ lướt cửa ngoài.
Em đẹp làm sao! Vóc dáng thon,
Đôi vai thôn mịn, cánh tay tròn.
Lưng mềm não-nuột đường tơ óng,
Uyển-chuyển ngời, đi, dáng trẻ son.
Ai dệt nên tơ lụa nỡn-nà,
Nhẹ-nhàng, êm dịu, mát như da.
Ai khâu chiếc áo vừa xinh quá
Phô hết đường cong vóc ngọc-ngà.
Ta nhớ chiều kia dưới nắng trắng
Cúi dâng tà áo nhẹ tay cầm
Mơ-màng ngỡ nắm tơ trắng biếc,
Áo lụa ngời trắng đẹp mỹ-nhân.
Áo lụa còn đây, người ở đâu?
Buồn thương vuốt lại nếp tơ nhàu.
Chút thừa hương phấn còn lưu-luyến,
Gọi mãi tình xưa để nhớ nhau!
Tìm mãi trong tơ vóc dáng thon
Đôi tay thôn mịn, cánh tay tròn
Lưng mềm não nuột đường tơ óng...
Ngẩn-ngùi duyên hờ... vạt áo con!*

Bàng Bá Lân (1912-1988)

A Silk Dress by **Bàng Bá Lân**

Translated into English by **Hương Cau Cao Tân**

I pause in my writing and look up: A pair of eyes is brightly shining
I listen to the soft steps of someone who is stealthily walking.
The two flaps of the silk dress in the sunshine are they flying
How willowy it is, your silk-covered body, at the front door in passing.
How beautiful you are! With a daintily slender figure,
With your round forearms, and soft tapering shoulders.
Your soft back lined with melancholic strands of shining silky hair,
You sit and move with a lithe gait, your figure is so young and fair.
Who has weaved the silk that is so white and soft as such,
That is light and fragile and as cool as your skin to the touch.
And who has tailored the dress so fit for the beauty to cover
Yet it shows all the pretty curves of your ivory figure.
I remember that evening under the moonlight in shining
Bending down to lift the dress flap and in my hand lightly holding
Dreaming that I was holding the moon's silky cords so shiny,
Silk dress was reflecting the moonlight beautifying the beauty.
The silk dress is still here, where could my old beauty be?
I am feeling sorrowful and lovingly stroking the silky creases,
Smelling the residue fragrant powder seemingly still linger
Recalling our old love so we would always remember each other!
I search again and again in the silk for your daintily slender figure
With your round forearms and soft tapering shoulders.
Your soft back lined with melancholic strands of shining silky hair ...
But I can only feel the temporal love ... only the little flap is there!

30 NĂM NHÌN LẠI

Sau chinh chiến

Ta nghe núi rừng yên ngủ

Nhưng cô đơn thỉnh thoảng chợt trở về

Đêm thao thức cố xưa ngàn nỗi nhục

Ngày ngu ngơ, đôi lúc tỉnh trong mê

Gió vẫn thổi

Từ Trường Sơn về từng cơn lạnh

Sóng vẫn vang từ biển Thái Bình Dương

Ba mươi năm sau khi tàn cuộc chiến

Ta vẫn cúi đầu, vuốt mặt tang thương

Nắng có thể hò reo

Trong từng kẽ lá

Phổ chắc đông người hơn sau cuộc đời

Riêng ta vẫn âm thầm làm người bỏ cuộc

Sống. Trong linh hồn rách mướp tả tơi

Đêm vẫn trải

Màu đen cuối đường định mệnh

Đời đang lặn theo con dốc mệt mỏi

Thửa cái đói lên ngang hàng sĩ khí

Đèn khô dầu khó thắp tới đêm mai

Từng hạt rớt ngoài hiên

Đêm dài gõ nhịp

Sương chuyển tay vỗ ướt nắng ban mai

Bạn cũng như ta... tự hào một thuở

Tường đâu mình đi vẽ cả tương lai

Bạn thì sao?

Ta vẫn đời du thủ

Bàn tay khô, tóc bạc phếu mái đầu

Trăng cổ độ đang soi dòng lịch sử

Mặt trời xưa như xưa bóng biển dâu...

Thủy Lâm Synh April 2005

NƯỚC TRÔI MỒ MẸ

Con quỳ bên ni dòng sông
Bên tê mồ Mẹ!
Trời ơi, nước ngập tràn đồng
Từng khúc xương trôi đau lòng con trẻ.
Con mang trong người thịt xương của Mẹ
Chừ trông nước lụt dâng về
Con còn bên ni, Mẹ mất bên tê,
Sóng bao la vỗ, bốn bề Mẹ mồ?

Ngày xưa Mẹ chết, con khóc mắt khô,
Chừ xương Mẹ trôi, hồn con nước lụt.
Nước dâng ngàn ngụt
Cuốn mái tranh nghèo.
Sóng cuộn mang theo
Ngày vàng bên Mẹ.

Con nhớ ngày xưa tiếng con thỏ thẻ
Đòi đi theo Mẹ nhóm buổi chợ làng.
Mẹ dắt tay con qua xóm, hoa vàng
Nở tươi bờ dậu.
Con kêu: - "Mẹ ơi, tưởng đàn bướm đậu"
Mẹ cười, bóp chặt tay con.

Con nhớ những lối đường mòn
Trâu bò qua lại.
Buổi chiều đơn sơ, lũy tre nằm ôm nắng
quái,
Con đùa với bóng cau nghiêng.
Mẹ la: - "Coi chừng tối ngủ không yên,
Giặt mình con khóc, bà Tiên bả buồn..."

Con nhớ những mùa mưa tuôn
Gió đông kéo về lạnh buốt.
Trong lòng Mẹ, con nằm co rút,
Mẹ chuyền hơi ấm tình thương
Con mê giấc ngủ đêm trường, Mẹ vui.

Con nhớ dòng sông êm xuôi
Trôi về Phố Hội.
Giặt áo bên con Mẹ ngồi mỗi tối,
Con nhìn cá đớp trăng sao.
Mỗi lần sao chuyển ngôi cao
Con đưa ngực nhỏ, sao vào hồn thơ.
Nhìn con, mắt Mẹ đầy mơ
Con đòi Mẹ cồng, hờ ơ... Mẹ hò.

Chừ con về: nước lũ, sóng to
Xoáy cửa, phăng nhà, Xốc trôi mồ Mẹ!
Xương theo dòng sông ngày xưa ra bể
Vi chưng lòng Mẹ: đại dương!
Mẹ sống làm than cho con tình thương
Chừ Mẹ chết đi, mồ trôi nước lụt.
Con quỳ bên ni, linh hồn tê buốt
Mần rãng mà về bên tê chừ, Mẹ ôi!

Quê hương nước ngập tận trời
Hồn con khóc suốt một đời không nguôi!...

HOÀNG PHONG LINH

FLOOD DRIFTED MOM'S GRAVE

I knelt on this of the river side,
Mom's grave was on the other over the tide!
Alas! Water being submerging all the field to destroy,
Each piece of bone floated in the flood pained this boy.
I have got in my body some Mom's bone and blood.
Now having to watch the surging flood,
I was still alive here, Mom already dead over there!
The surf was immense, but were you anywhere?

In the past You passed away I cried with eyes dry,
Now Your bones were drifting, my soul the rising high.
The water upheaved batch after batch
Sweeping away the poor thatch;
It also swirled away
By-Mom's-side so golden each day.

I remembered the time when I supplicated
To follow you to the village market, I duplicated;
You took my hand leading me to the hamlet thence
The yellow flowers bloomed freshly along the fence;
I exclaimed, "Mom, they're butterflies in a dreamland."
Mom smiled squeezing my hand.

I remembered the pathways
Buffaloes and cows came and went always.
One afternoon, the bamboo rows, the sun running low,
I played with the slant areca shadow,
Mom lectured me, "Mind your sleep could not be eased,
Startled you'd cry and the Fairy would be displeased."

I remembered the rainy seasons when
The winter winds came back so cold wherein
Encircled in your arms I lay cowering,
You conveyed your warmth of love towering
For my sleep to get sound, you satisfied in your profound.

I remembered the smooth river to cool down
Flowing to the renowned Hội An Town;
You washed the clothes each evening without variations,
I watched the fish snap the moon and constellations;
Each time a star moved to a higher location
I thrust out my chest so it enters my childish inspiration.
Beholding me your eyes seemed dreaming in the sky;
I wanted to be carried on your back, you did with a lullaby.

At present I had returned: torrential waters, huge waves
Swirled doors, whirled homes, swiped caves;
The flood swept away my Mom's grave! How to crave!
Mom's bones made the old stream-drifts-to-sea motion
Because your heart itself is the ocean!
You lived a miserable life to give me your love,
Now you had died; I was kneeling as a mourning-dove
On this side; your grave drifted; my nippy soul died.
Oh Mom! How to get over to the other side!

My Motherland is submerged—What damnation!
My crying in my mind all life could not get alleviation!

Translation by THANH-THANH

PHỐ XƯA

(tặng nhà thơ Dư Mỹ và những bạn hữu đất Ngũ Phụng Tề Phi)

Dẫn nhau về những con đường xứ Quảng
Để ngậm ngùi tiếc nuối tháng ngày xưa
Ôn kỷ niệm thuở thời còn trai trẻ
Thả hồn nghiêng theo bóng nắng làn mưa.

Thành phố đó những con đường rất ngắn
Mái nhà cong san sát kế tường nhau
Vách úa rêu lớp gạch cũ nhạt màu
Con hẻm nhỏ thân quen từng viên sỏi!

Là những gì xa rồi còn nhớ mãi
Ra khỏi nhà chạm mặt miết thân thương
Bóng ai chờ mỗi buổi trước cổng trường
Trông nhí nhảnh nên thơ tà áo trắng

Phố Cường Để ghé quán cơm Cao Thắng
Ghé Bảo Anh lên thẳng cửa Chùa Cầu
Ngõ tắt ngang dẫn sâu sang Pháp Bảo
Đêm khuya nào ta rảo bước bên nhau

Sao quên được những ngày mưa tháng nắng
Phố thân thương nhỏ tựa vũng bàn tay
Anh lính tìm hơi cay sau chiến trận
Quán bia "Chiều" ngất ngưỡng lúc ngà say

Quên sao được những ngôi chùa cổ kính
Chuông ngân nga vọng huyền tích uy linh
Thoang thoang nghe nào câu kệ lời kinh
Tìm lại chút bình yên từng giây phút!

Thành phố cổ xa mà không quên được!
Gắn bó nơi đây trọn nửa cuộc đời
Những cuộc tình hờ hững bị đánh rơi!
Còn bóng phố trải dài trong tâm khảm!

Còn nhớ kỹ những con đường trải khắp
Mỗi khúc qua là kỷ niệm quãng đời
Dòng sông Hoài con nước vẫn về xuôi
Mỗi sáng mai lên tàu đi đổ bộ...

Chè bắp Cẩm Nam qua ghe đến ngõ
Gió vi vu tre đăi mát nguyên vườn
Tết Mậu Thân đi đầu xóm cuối phường
Lính Tây Hồ nơi này làm điểm trú.

Còn lại ai người ngày xưa đó hờ?
Đến cùng nhau chiêm niệm một thuở thời
Đây quê hương để lại cả đoạn đời
Thành phố đó sống hoài cùng nỗi nhớ

Hạ Thái - Mar/27/2019

CHỜ MONG

*Hôm qua anh đến thăm.
Em đứng trước sân nhà.
Hoa thược dược đỏ thắm
Mùi đóa cười mướt mà.*

*Ngày mai anh đến không?
Ôi màu hoa băng khuâng!
Những búp tròn chưa nở,
Thương ai mà chờ mong.*

*Ngày trôi qua âm thầm.
Thoảng nhìn bên khung cửa,
Trăm cánh mịn tơ nhung,
Rụng xuống như pháo đỏ...*

Nguyễn Mây Thu

BÀI THƠ HOA HỒNG

*Tháng năm là tháng của hoa hồng.
Ngõ trước vườn sau muôn sắc hồng.
Cánh nhung đài các xinh như mộng.
Có mấy ai thường mến yêu hồng?*

*Tâm tư vương vấn mãi mơ hồng.
Cánh tuyết làm sao lại điểm hồng,
Tưởng như hương thoảng bay vào mộng,
Tuyết Nhung, Hồng Nhung hay Tuyết Hồng?*

Nguyễn Mây Thu

Yêu Em

Tôi người khách lạ đến tìm em
Rực thắm rừng hoa nét dịu lên
Tô điểm thêm hồng cơn nắng lụa
Tình say ngây ngất cảnh êm đêm

Tôi người khách lạ nhuốm tình si
Gió lạnh nao buồn vẫn bước đi
Rạo rức nhìn hoa rung nắng gió
Tháng tư nhan sắc dậy xuân thì

Tôi người khách lạ muốn thăm hôn
Nụ hé dang đời chỉ lặng ngôn
Quyến rũ tim ai từng nhịp thở
Bâng khuâng xao xuyến lịm vào hôn

Tôi đời lưu lạc cõi mù sương
Mắt nhuốm mơ màng bụi phấn hương
Ảo ảnh muôn màu say lãng đãng
Lòng hoang dật tưởng lối thiên đàng

Tâm hồn nhỏ bé níu trời mơ
Bám víu không gian bóng lạng lờ
Lạc lõng đường tơ còn vụng dại
Đêm tàn gói Nguyệt chép vần thơ

Minh Thuý Thành Nội

Tháng Năm Nào Tôi Lạc Giấc Chiêm Bao

*Tháng Năm về hoa Mẫu Đơn chớm nở
Muôn sắc màu e lệ dưới mưa sa
Tôi vẫn nhớ phút ban đầu gặp gỡ
Kỷ niệm nào luôn mãi ở trong ta*

*Tháng Năm về cho tôi thêm nỗi nhớ
Vừa mới gặp cứ ngỡ quen lâu rồi
Giọt mưa rơi dưới hiên em khép nép
Đôi mắt buồn em ngó chốn xa xôi*

*Tháng Năm về gió lùa tay năm ngón
Cánh Mẫu Đơn đỏ thắm môi son em
Nhớ những ngày tan trường tôi đưa đón
Tình đôi ta in dấu khắp muôn nơi*

*Tháng Năm về con thuyền theo ngọn sóng
Đưa em đi xa lắm đại dương trôi
Tự do nào nơi sóng cuộn gió thổi
Em rời xa tôi chết một giấc mơ*

*Tháng Năm về tôi hái đóa Mẫu Đơn
Đem ra biển thả trôi theo ngọn sóng
Hoa nhấp nhô như cánh tay em vẫy
Tôi mất hồn thất lạc giấc chiêm bao...*

Y Thy

May-Tháng Năm- Ngày của Mẹ

May! Ở kia tháng năm vừa chợt đến
Cành dâu tằm trái chín đỏ trên cây
Con sáo đen vừa cất tiếng gọi bầy
Gấp trái ngọt đút con bao triu mến

May! Tháng năm có ngày Lễ của Mẹ
Cho con còn hơi ấm của vòng tay
Những củ khoai nóng hổi buổi sáng ngày
Dù xứ này cơm gạo không hề thiếu!

Mẹ thương con vì thấy con bận bịu
Lo chu toàn trong trước lẫn ngoài sau
Nhìn thấy thế lòng Mẹ lại thêm đau
Muốn giúp con dù củ khoai nhỏ bé

Có đôi lúc nhìn con Mẹ nhỏ nhẹ
Mẹ già rồi vô dụng lắm không con?
Nghe nghẹn ngào quặn thắt tận trong tim
Mẹ đừng hỏi lòng con đau như cắt

May! Tháng năm mùa của hoa hút mật
Màu trắng ngà tỏa hơi thở thơm tho
Con đến chùa quỳ xuống xin đức Phật
Cầu cho Mẹ sống đời chẳng âu lo

Nhìn Mẹ vui con sung sướng trăm bề
Dù cho con có làm lụng cơ cực
Khi con mệt những câu Mẹ vỗ về
Bao khó nhọc cũng tan theo mây khói.

May! Tháng năm có ngày lễ của Mẹ
Để cho con hái tặng một nụ hồng
Dù bao lần con chẳng thể nói ra
Con yêu Mẹ, thương Mẹ nhiều lắm lắm...

Y Thy - 051019

Happy Mother's Day! Mẹ Yêu!

NỖI NHỚ QUÊ HƯƠNG

Hai mươi năm lìa xa quê hương
Bao nhiêu thương nhớ, bấy nhiêu buồn
Nhiều đêm giấc ngủ chìm trong mộng
Tình mộng- ngậm ngùi tóc điểm sương

Bên ấy bây giờ mưa hay nắng?
Dòng sông thơ ấu nước dâng đầy?
Từng cánh lục bình hoa sắc tím
Có lững lờ trôi theo gió lay?

Xóm nhỏ có còn như thửa xưa?
Trưa hè êm ả ... tiếng à... ơi...
Có dăm ba chú bò nhơi cỏ
Dáng điệu thật hiền, thật thành thoi???

Còn lũy tre xanh che bóng mát
Cành lá nghiêng nghiêng rũ mặt hồ?
Như áo lụa em ngày đi học
In lá tre mềm... trông rất thơ.

Tháng 9 tựu trường có xôn xao?
Tiếng guốc khua vang như đón chào
Nón lá ai ngang che thâm dấu?
Đôi cánh môi mềm ai ước ao?

Hai mươi năm có còn nhớ nhau?
Đời chẳng chung đôi đến bạc đầu
Ngước mặt nhìn mây... về cố xứ...
Có biết hôn em vẫn nhói đau?

THY LỆ TRANG

Massachusetts

Đợi Một Ý Xuân

Bâng khuâng đợi ý xuân về
Buồn nghe lá rụng lòng tê tái nhiều
Sông hồ từ thuở hoang liêu
Áo thơ màu phấn điểm kiêu nói năng
Vào đời đẹp bốn mùa trăng
Đường mây chuyển mộng
đất bằng nổi xanh
Súng gươm mộng cũ chưa thành
Áo com hai chữ ân tình gây hao
Vắng đêm tê ngắt chiêm bao
Tóc xanh trót buộc má đào trắng xuân
Lời xa nghĩa trở môi gần
Chắt chiu mở lối thơ thần tìm duyên
Dặt dờ cánh biếc trinh nguyên
Nghe xa xôi vọng ước nguyên xưa sau
Lửa đời sưởi ấm lòng nhau
Trang tâm tư vẫn dăng màu yêu thương
Phong trần phấn quyền mùi hương
Mực run nếp giấy phổ phường ngại dĩ
Sắc hồng vương mảnh áo thi
Ý xuân lòng bút mơ về bến thương

HOA VẪN

Mưa Cao Nguyên

Chùng như mưa đã vào mùa
Đường khuya im vắng
rừng mờ hương đêm
Buồn nghe mưa lại buồn thêm
Xe tương lai chở lãng quên vào đời
Nhớ nhau tròn một câu cười
Mùa thu xưa vẫn nặng thời cổ sơ
Em về chết nửa giấc mơ
Một trang tâm sự bài thơ ân tình
Trăm sau ngàn trước mong manh
Lời ru thảo mộc túi hành trang theo
Đời như chiếc lá rụng vào
Trót đa mang phải ít nhiều thương đau
Luyến lưu tự phút giây đầu
Chiều qua phố vắng nổi sầu lên khôn
Thương lên thác nhớ xuôi nguồn
Một vùng đêm lạnh nổi buồn có nhân

HOA VẪN

Hoa Anh Đào – Tidal Basin Hoa Thịnh Đốn – 25 tháng 3, 2022 – Ảnh: PAD